

Р. С.

Горица Радмиловић

Пре свега тога
Пукао је свилен жар
А керозинске гране
нису успеле да горе.

Окови су почели пуцати
И у њих се слило злато мира
Моја мајка је намештала кревет

Сећам се, није веровала
Сутра је пресушило,
небо се окомило
али срце....

Тек што покупих терет
једино који имам
јер све ми стане на трећи пршљен
њено срце...

Њено срце.

Остало је нешто од живота
нит од волфрама
у облику жиле
произвела је последњи трзај.

И куцала дуго,
док смо је прекривали
уста везивали
марамом
ношеном на сред темена.